

kunde det sagtens gaa, thi der gaar Straffen for sig som en mere kammeratlig Straf, som ikke har meget at betyde, men i Land var Forholdet et ganske andet. Se ærede Medlemmer ikke, at Sagen netop forholder sig ganske omvendt, at det, som kunde være affrækkende ved Straffen, at den foretages saaledes, at Andre se derpaa, netop foregaar ombord, idet Straffen udstaas paa Dækket, ganske vist paa et saameget som muligt aflagt Sted, men man kan ikke afspærre et Sted paa Dækket saaledes, at jo ikke Alle alligevel færdes der. Ombord er altsaa Vedkommende udsat for Kammeraternes Latter, og der vil Straffen kunne faae den særegne stærpende Betydning. Men i Land er det jo netop Bestemmelsen, at Voldsstraffens Udstaaelse altid skal foregaa i et indelukket Arrerstokale, og det forekommer mig, at den Betragtning, at den skulde være særlig taalelig ombord, men utaalet i Land, ikke er rigtig, men at det stik Modsatte er Tilfældet, Straffen er netop meget taalelig i Land, men maaste mindre taalelig ombord. Men det ærede Medlems Hovedbetragtning var at stille Sagen under et Handelsynspunkt: Spørgsmaalet om, hvad der er vundet og hvad der er tabt. Men jeg vil strax gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hans Udgangspunkt er aldeles forkert, thi han troede, at han raast kunde gaa ud fra Forslaget i 1877 som det da forelaa, ladende som om det var et Forslag, der var Lov eller kunde blive Lov, og saa spurgte han: Hvad er der vundet, eller hvad er der tabt ved de Ændringer, der ere foretagne i Forslaget fra 1877? Jeg skal nu først atter og atter gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det forelaa i 1877, ganske vist havde faaet dette Things Tilslutning, ja, endnu mere, det var blevet ledt fra herfra med Løftet om yderligere Indrømmelser, men trods dette, trods Løftet om yderligere Indrømmelser, kunde dette Lovforslag ikke føres igjennem; det kostede en Ministers Liv, at han overhovedet førte det ind i det andet Thing i den Eftikelse. Vi maa altsaa erindre, at Udgangspunktet er forkert, at man ikke har Lov til at gaa ud fra et Lovforslag, hvis Gjennemførelse er umulig, og derefter veie det Forslag, som her foreligger. Ikke desto mindre har jeg været villig til at optage en Sammenligning, udgaaende fra dette Synspunkt, og skal gjøre det nu og fremdeles, idet jeg paastaar, at det Forslag, her foreligger paa Things Bords, er det mest demokratisk og frivillige, der endnu til Dato har foreligget paa dette Omraade. Men i denne Døjsjørelse af Tab og Gevinst fremkom det ærede Medlem med en Ytring, som jeg skal fremdrage her, idet den ester min Opfattelse karakteriserer det Synspunkt, hvorfra det ærede Medlem betragter ikke alene denne Sag, men adskillige andre, som det synes. Han sagde nemlig, at de Fordele, der vare vundne og kunde synes at være vundne fra et demokratisk Standpunkt, vare dog

ligesaa meget bedre, fra den militære Side betragtet. Det var det ærede Medlems Ord. Jeg skrev dem op i samme Dieblit han udtalte dem: „Disse Hindringer ere dog ligesaa meget bedre, fra den militære Synspunkt betragtet.“ Det ærede Medlem synes kun at have een Maalestok for sin Politik, og det er den, at fra et demokratisk Synspunkt er kun det en Binding, som er et Tab for dets Modstandere. Hans Politik synes altsaa anlagt ubelukkende paa dette, at kun i samme Grad, som vi kunne skade vore Modstandere og gjøre Noget, der er ubehageligt for dem, i samme Grad skulde det kun kunne være en Hindring for os. Jeg tager fat paa denne Udtalelse, fordi det er min Opfattelse, at jeg vil erklære denne Grundanskuelse Krig paa ethvert Omraade, hvor jeg møder den; thi er der nogen Opfattelse, som skal umuliggjøre frugtbare Resultater af vore Forhandlinger, er det den. Jeg haaber at tjene Demokratiets Sag nu og fremdeles, men jeg vil erklære, at kan jeg vinde en Fordel til Demokratiets Veste, saaledes at det derved ogsaa kan tjene andre Hensyn og blive tilgode derfor, anser jeg Bindingen for at være dobbelt. Naar det ærede Medlem saaledes synes derved at have givet et Billede af sin politiske Grundanskuelse, forekommer det mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) malede os et tilsvarende Billede i Mødet iafte. Det ærede Medlem svang sig i den Anledning op paa Storpolitikens Binger, og han gav os der en Fremstilling, af hvilken man maatte antage, at det ærede Medlem ikke kunde tænke sig politiske Forhandlinger, uden at de maatte dreie sig om de forskjellige politiske Intriger og Chikaner, der til Syvende og sidst førte til, om den Peer eller Pool blev Minister. Det ærede Medlem malede der et Billede af sin Opfattelse af det politiske Arbejde, som jeg maa udtale mig som en lige saa bestemt Modstander af, som af det Billede, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds gav os af sin politiske Opfattelse. Det forekommer mig, at disse to ærede Medlemmer overfor denne Sag ere bleven satte paa en saadan Prøve, at de have maattet anstrenge sig af yderste Gode for at fremsætte Noget, der kunde synes plausibelt, og de ere bleven Mestre i den Henseende. De Billeder, de have oprullet for os, hver især, af deres politiske Grundanskuelse, om jeg saa maa sige, ere Billeder, som maaste kunne være ret lurerige, men jeg frasiger mig Andel i begge disse Grundanskuelser. Jeg har endnu ikke opgivet Trøden paa, at det er muligt under vore politiske Forhold og i denne Forsamling at kunne arbejde med det Formaal for Die at faae et virkeligt nyttigt og brugbart Resultat frem; i denne Retning agter jeg fremdeles at arbejde og skal derfor villig udsætte mig for den Kritik, som maatte komme fra disse to ærede Herrers Side. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valg-